

Юрій Андрійович
Шкрумеляк

Юрій Шкрумеляк Народився 18 квітня 1895 р. в с. Ланчин на Станіславщині. Навчався 1901–1907 у сільській школі, 1907–1914 — у Коломийській гімназії, 1922–1924 — у Львівському університеті і на філософському факультеті Празького університету.

Літературну діяльність розпочав під час Першої світової війни, у лавах легіону Українських січових стрільців, друкуючи свої твори в українській пресі Відня, в газеті "Свобода" тощо. В Галичині був добре знаний як автор творів для дітей, фейлетоніст і, безперечно, як співець стрілецької слави, що працював у різних жанрах. У 1920-1930 співробітник видавництва "Світ Дитини".

Поема "Сон Галича" (надрукована у Станіславі, 1920) та лірико-публіцистична проза "Поїзд мерців" (Львів, 1922) принесли йому письменницьку популярність. Пригодницька повість "Чета крилатих" (1929) та п'єса "Стрілець Невмирущий" (1938) цю популярність

Юрій Шкрумеляк автор понад 30 книг для дітей (найвідоміші "Юрза-Мурза" (1921), "Записки Івася Крілика", "Стрілець Невмираха", Мова віків"), "Історії України для дітей" у 4-х частинах, численних перекладів світової класики, пристосованих для малого читача. Друкував у виданнях "Червоної Калини" вірші, оповідання та белетризовані спомини як учасник визвольних змагань. Окремими виданнями також вийшли збірка поезій "Авлева жертва" (1926), повісті "Вогні з полонин" (1930), "Високі гори та низини" (1939), поетичні збірки "Сопілка співає" (1957), "Співай, Верховино" (1964) та інші. Літературні псевдоніми: І. Сорокати́й, Гнотик, Максим Цимбала, Юра Ігорків, Ігор, Олекса Залужний, О.Підгірський.

1945 був засуджений на 10 років ув'язнення, покарання відбував у Печорських таборах. У 1956 реабілітований. Помер 16 жовтня 1965 р. у м. Коломия, похований у Львові на Личаківському кладовищі.